

A Pp. szerinti esetkörben meghatározott egymillió forintot meg nem haladó követelés, mint felülvizsgálati eljárási korlát azért minősül vagyoni alapú megkülönböztetésnek az indítványozó által indított közigazgatási eljárásban, mert a vele szemben megállapított fizetési kötelezettség alapja egy az egészségkárosodott személyek részére adható rendszeres szociális járadék visszakövetelése volt. A rendszeres szociális járadékra való jogosultság feltételeit a 387/2007. (XII.23.) Korm. rendelet 5. §-a határozza meg. A szabályozásból megállapítható, hogy a rendszeres szociális járadékra jogosult személyek jövedelemmel egyáltalán nem, vagy csak a kötelező legkisebb munkabér 80 %-át el nem érő munkabér keresménye van. A járadék összegét jogszabály állapítja meg határozott összegben, amely az indítványozó esetében havi 27.000 Ft volt. A rendszeres szociális járadékra jogosult személyek tehát kifejezetten szegény, jövedelemmel nem, vagy alig (a minimális létfenntartáshoz szükséges mértéket sem elérő) rendelkező, vagyontalan emberek. Esetükben a hosszabb időre „felhalmozódott”, s a hatóság által jogellenes kifizetésnek minősített, s ezáltal visszafizetendő járadékösszeg csak több év alatt érheti el az egymillió Forintot.

A fentiek alapján állítható, hogy a rendszeres szociális járadék visszafizetésére kötelezett személyek alapvetően a vagyoni helyzetük alapján kerülnek abba a helyzetbe, hogy az általuk jogellenesnek tartott jogerős bírósági döntéssel szemben nem fordulhatnak a Kúriához, míg a magasabb szociális ellátásban részesülők, vagy éppen a magas jövedelműek magas adótartozása esetében ez a jog megilleti a fizetésre kötelezetteket.

Ez a megkülönböztetés teljesen alaptalan, nyilvánvalóan semmilyen alkotmányos érték védelme, vagy más alapvető jog érvényesülése nem indokolja a különbségtételt. A bírósági munkateher csökkentése nem minősülhet ilyen értéknek, vagy alapvető jognak. Mindezek alapján a jogszabályi különbségtétel, amely lényegében vagyoni, vagy olyan egyéb helyzeten alapul, amely nem szolgálhat alapul a jogorvoslathoz való jog eltérő biztosításához.

Mindezekre figyelemmel kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló törvény 26.§ (1) bekezdése alapján semmisítse meg a Pp. 340/A.§ (2) bekezdésének a) pontját.

Bejelentem, hogy perújítási kérelmet az alapügyben nem terjesztettem elő.

Budapest, 2016. április 21.

Tisztelettel:

Csánics Sándor
indítványozó

Mellékletek: 1. a Kúria Mfv.III.10.654/2015/2. számú végzése
2. jognyilatkozat a személyes adatok nyilvánosságra hozataláról